

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 750

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 noiembrie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
357. — Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veteri- nare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor	1-16

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
în temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și
completările ulterioare, și ale Hotărârii Guvernului nr. 12/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii,
Alimentației și Pădurilor, cu modificările ulterioare,
pe baza Referatului de aprobare nr. 143.878 din 6 septembrie 2001, întocmit de Agenția Națională Sanitară
Veterinară,
emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind
măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al
reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor,
cuprinsă în anexa care face parte integrantă din prezentul
ordin.

Art. 2. — Direcțiile sanitare veterinare județene, respec-
tiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire preve-
derile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va con-
trola modul de aducere la îndeplinire a prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se
abrogă Norma sanitară veterinară cuprinzând măsurile de
supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor
acestora la animalele vii și produsele lor, aprobată prin
Ordinul ministrului agriculturii și alimentației nr. 45/1995, publi-
cat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 179 din
10 august 1995, precum și orice alte prevederi contrare.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare în ter-
men de 15 zile de la data publicării lui.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 14 septembrie 2001.
Nr. 357.

NORMA SANITARĂ VETERINARĂ

privind măsurile de supraveghere și control al unor substanțe și al reziduurilor acestora la animalele vii și la produsele lor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Prezenta normă sanitară veterinară stabilește măsurile de supraveghere și control al reziduurilor chimice din lichide biologice, produse de origine animală, apă și furaje.

Art. 2. — În sensul prezentei norme sanitare veterinare, prin următorii termeni se înțelege:

a) *reziduu* — orice substanță având o acțiune farmacologică, precum și alte substanțe, inclusiv derivații și metabolii lor, care, în mod natural, nu se găsesc în organismul animal sau în produsele de origine animală, dar care pot fi regăsite ca urmare a încorporării lor în mod conștient sau accidental în produsele de origine animală și care, prin depășirea limitelor admise, pot constitui un factor de risc pentru sănătatea umană;

b) *substanțe sau produse neautorizate* — substanțele sau produsele a căror administrare la animale este interzisă prin prevederile legale în vigoare;

c) *tratament ilegal* — utilizarea substanțelor sau produselor neautorizate ori utilizarea de substanțe sau produse autorizate de legislația națională în alte scopuri ori în alte condiții decât cele prevăzute de legislație;

d) *autoritate veterinară competentă* — autoritatea veterinară centrală a unui stat, competentă în materie de medicină veterinară, sau autoritatea căreia i-a fost delegată această competență;

e) *probă (eșantion) oficială* — probă recoltată de autoritatea veterinară competentă pentru a fi supusă examenului în vederea determinării unui/unor anumit/anumite reziduu/reziduuri de către un laborator autorizat și care se identifică prin specia de la care provine, natura ei, cantitatea și metoda de prelevare, originea animalului sau a produsului de la care provine;

f) *laborator autorizat* — laboratorul autorizat de autoritatea veterinară competentă pentru executarea examenelor în vederea decelării substanțelor și reziduurilor din produsele de origine animală, apă și furaje;

g) *animale de exploatare* — animale domestice din speciile: bovine, porcine, ovine, caprine, cabaline, păsările și iepurii de casă, precum și animalele sălbatice din speciile sus-menționate și rumegătoarele sălbatice, dacă au fost crescute într-o fermă;

h) *lot de animale* — grup de animale din aceeași specie și vârstă, crescute în aceeași fermă și în condiții similare;

i) *lot de produs* — cantitate de produse din același sortiment, cu aceeași origine și dată de fabricație;

j) *stilbene, derivați de stilbene* — substanțe anabolizante de sinteză de tip fenolic (de exemplu: dietilstilbestrol (DES), dienoestrol, hexoestrol);

k) *substanțe anti-tiroidiene* — compuși de sinteză, inhibitori ai activității tiroidiene (de exemplu: metil-thiouracil, 2-thiouracil, propiltiouracil);

l) *steroidi* — substanțe anabolizante naturale sau de sinteză din grupa steroidilor C18 (de exemplu: estradiol), C19 (de exemplu: nortestosteron, trenbolon, testosteron) și C21 (de exemplu: progesteron, melengestrol);

m) *betaagoniste* — substanțe β -adrenoreceptoare agoniste (de exemplu: clenbuterol);

n) *substanțe inhibitoare* — substanțe antimicrobiene, antibiotice, sulfamide și alte substanțe antimicrobiene, utilizate în practica veterinară și zootehnică în scopuri terapeutice sau de stimulare a creșterii;

o) *substanțe endo- și ectoparazitare* — compuși de sinteză folosiți în terapia veterinară a ecto- și endoparazitozelor;

p) *substanțe tranchilizante* — substanțe de tip neuroleptic, cu rol antistres;

r) *substanțe betablocante* — substanțe care blochează recepția cardiacă;

s) *contaminanți prezenți în furaje, apă și mediu* — substanțe chimice cu potențial nociv ajunse în furaje, apă și mediu ca urmare a folosirii lor în practica agricolă și zooveterinară sau provenite din emanațiile industriale. În această categorie de contaminanți sunt cuprinse metalele grele, pesticidele și PCB;

t) *limită de detecție* — cantitatea minimă a unui reziduu dintr-o probă, care poate fi pusă în evidență cu un grad acceptabil de certitudine prin metoda respectivă;

u) *tratament terapeutic* — administrarea unor substanțe autorizate în mod individual unui animal de exploatare după examinarea animalului de către medicul veterinar.

CAPITOLUL II

Planul de supraveghere pentru controlul reziduurilor sau substanțelor

Art. 3. — În vederea controlului reziduurilor și al substanțelor enumerate în anexa nr. I supravegherea trebuie să fie efectuată în conformitate cu dispozițiile prezentului capitol, pornind pe filieră de la creșterea animalelor la produsele primare de origine animală, la animalele vii în excrementele și în lichidele biologice, în țesuturile și produsele animale, în furajele și în apa de băut.

Art. 4. — (1) Autoritatea veterinară, competentă are sarcina să coordoneze pe întregul teritoriu al țării efectuarea depistării reziduurilor și a substanțelor enumerate în anexa nr. I.

(2) Autoritatea veterinară competentă are următoarele obligații:

a) să elaboreze planul anual pentru controlul reziduurilor și să solicite serviciilor competente efectuarea cercetărilor prevăzute;

b) să coordoneze activitățile institutelor centrale și ale direcțiilor sanitare veterinare județene însărcinate cu efectuarea supravegherii reziduurilor. Această coordonare se extinde asupra tuturor serviciilor care participă la combaterea utilizării frauduloase de substanțe sau de produse interzise în creșterea animalelor;

c) să culeagă toate informațiile necesare pentru evaluarea rezultatelor obținute în urma aplicării măsurilor prevăzute în prezenta normă sanitară veterinară;

d) să transmită anual Comisiei Europene planul, rezultatele și informațiile prevăzute la lit. c), precum și rezultatele anchetelor efectuate.

Art. 5. — Planul menționat la art. 4 trebuie:

a) să prevadă determinarea grupelor de reziduuri sau de substanțe pe specii de animale, în conformitate cu anexa nr. II;

b) să precizeze în particular modalitățile pentru depistarea prezenței:

— substanțelor menționate la lit. a) la animale, în apele utilizate pentru adăpare, în furaje, precum și în locurile unde sunt crescute sau întreținute;

— reziduurilor substanțelor menționate mai sus la animalele vii, în excrementele și lichidele biologice, precum și în țesuturile și în produsele de origine animală, cum ar fi: laptele, carnea, ouăle și mierea.

Art. 6. — (1) Planul pentru controlul reziduurilor trebuie să respecte frecvența și nivelurile de prelevare a probelor prevăzute în anexele nr. III și IV.

(2) Examinarea grupelor de reziduuri care trebuie detectate în conformitate cu prevederile anexei nr. II și fixarea frecvenței de recoltare a probelor referitoare la animalele și la produsele menționate în anexele nr. III și IV.

Art. 7. — Planul pentru controlul reziduurilor trebuie să țină seama de prevederile legale în vigoare și să precizeze în mod special:

a) legislația referitoare la utilizarea substanțelor enumerate în anexa nr. I, în particular reglementările existente, referitoare la interzicerea, autorizarea, distribuirea lor, punerea lor pe piață și modul de administrare;

b) infrastructura serviciilor (în special referitor la felul și la importanța serviciilor participante la realizarea planului);

c) lista cuprinzând laboratoarele agreeate, indicându-se posibilitățile de prelucrare a probelor;

d) limitele de toleranță naționale aprobate pentru substanțele autorizate;

e) lista cuprinzând substanțele care se identifică, metodele de analiză, precum și normele pentru interpretarea rezultatelor, iar pentru substanțele cuprinse în anexa nr. I, numărul de prelevări efectuate și justificarea acestui număr;

f) numărul eşantioanelor oficiale care se recoltează, corelat cu numărul animalelor sacrificate din speciile care interesează în anii precedenți, conform frecvențelor prevăzute în anexele nr. III și IV;

g) regulile care trebuie urmate la recoltarea eşantioanelor oficiale și, în special, cele care se referă la indicațiile care trebuie să figureze pe eşantioanele oficiale;

h) natura măsurilor prevăzute de autoritățile veterinare competente în ceea ce privește animalele sau produsele la care au fost depistate reziduuri.

Art. 8. — (1) Autoritatea veterinară competentă comunică Comisiei Europene Planul de control al reziduurilor, aprobat pentru anul în curs, precum și rezultatele planului și activităților desfășurate în anul precedent.

(2) Autoritatea veterinară competentă comunică direcțiilor sanitare veterinare județene Planul de control al reziduurilor, aprobat pe anul în curs și primește informații despre rezultatele și acțiunile desfășurate în anul precedent.

CAPITOLUL III

Autocontrolul și coresponsabilitatea operatorilor

Art. 9. — (A) Autoritatea veterinară competentă veghează ca:

1. toate fermele care pun pe piață animale de exploatare și toate persoanele fizice și juridice care comercializează aceste animale să facă obiectul înregistrării pe lângă autoritatea veterinară competentă și să se angajeze că vor respecta reglementările naționale existente;

2. proprietarii sau responsabilii unităților de prelucrare primară a produselor de origine animală trebuie să ia, în special prin autocontrol, toate măsurile necesare pentru ca:

a) să nu accepte în cursul livrărilor directe sau prin intermediari decât animale pentru care producătorul este în măsură să garanteze că au fost respectați timpii de așteptare;

b) să se asigure că animalele de exploatare sau produsele introduse în unitate nu prezintă depășiri ale limitelor maxime de reziduuri admise și că nu prezintă nici o urmă de substanțe sau de produse interzise;

3. a) producătorii sau responsabilii vizați la pct. 1 și 2 să nu pună în vânzare decât:

— animale la care nu s-au administrat substanțe sau produse neautorizate ori care nu au făcut obiectul unui tratament ilegal în sensul prezentei norme sanitare veterinare;

— animale la care a fost respectat timpul de așteptare precris în cazul administrării de produse sau de substanțe autorizate;

— produse care provin de la animalele menționate la alineatele precedente;

b) în cazul în care un animal este dus la o unitate de transformare primară de către o persoană fizică sau juridică, alta decât proprietarul, obligațiile enunțate la lit. a) revin acestuia din urmă.

(B) În scopul aplicării prevederilor menționate la lit. (A) autoritatea veterinară competentă veghează la respectarea reglementărilor prevăzute în legislația referitoare la punerea pe piață a diferitelor produse prin:

a) stabilirea în legislație a principiului supravegherii calității pe filieră prin diferiți parteneri interesați;

b) întărirea măsurilor de autosupraveghere, care se introduc în caietul de sarcini pentru mărci și etichete.

Art. 10. — (1) Autoritatea veterinară competentă veghează ca responsabilitatea și competențele medicilor veterinari care asigură supravegherea creșterii animalelor să fie înțelese în sensul controlului condițiilor de creștere și de tratament prevăzute de prezenta normă sanitară veterinară.

(2) În acest cadru medicul veterinar menționează într-un registru ținut la fermă data și felul tratamentelor prescrise sau administrate, identificarea animalelor tratate, precum și timpii de așteptare corespunzători.

(3) Crescătorul, în ceea ce îl privește, menționează în acest registru data și natura tratamentelor folosite. El se asigură de respectarea timpilor de așteptare și păstrează rețetele timp de 5 ani.

(4) Crescătorii și medicii veterinari sunt obligați să furnizeze autorității veterinare competente, la cererea acesteia, și, în special, medicului veterinar oficial din abatoare toate informațiile referitoare la respectarea exigențelor în exploatare, conform prezentei norme sanitare veterinare.

CAPITOLUL IV

Art. 11. — (1) Fără a afecta controlul efectuat în cadrul planului de supraveghere a reziduurilor și cel prevăzut în normele specifice, autoritățile veterinare competente pot proceda la controale oficiale prin sondaj:

a) în stadiul de fabricație a substanțelor prevăzute în anexa nr. I, grupa A, precum și în stadiul de manipulare, depozitare, transport, distribuție, vânzare sau achiziționare;

b) pe parcursul producției și distribuției hranei pentru animale;

c) de-a lungul filierei producției de animale și de produse primare de origine animală, cuprinse în prezenta normă sanitară veterinară.

(2) Controlul prevăzut la alin. (1) trebuie efectuat mai ales în vederea decelării, deținerii sau prezenței de substanțe ori de produse interzise, administrate animalelor la sfârșitul îngrășării sau în cadrul tratamentelor ilegale.

(3) În cazul suspiciunii de fraudă sau în cazul rezultatelor pozitive în urma unuia dintre controalele prevăzute la alin. (1) se aplică prevederile art. 16—19, precum și măsurile prevăzute la cap. V.

Art. 12. — (1) Controlul prevăzut de prezenta normă sanitară veterinară trebuie efectuat de autoritatea veterinară competentă fără a fi anunțat în prealabil.

(2) Proprietarul, persoana abilitată să dispună de animale sau reprezentantul acestuia este obligat să faciliteze operațiunile de inspecție înaintea sacrificării și să asiste medicul veterinar sau personalul auxiliar la toate operațiunile considerate utile.

Art. 13. — Autoritatea veterinară competentă are obligația ca:

a) în cazul în care există suspiciunea că s-a aplicat un tratament ilegal să solicite proprietarului sau deținătorului de animale ori medicului veterinar însărcinat cu exploatarea să îi furnizeze toate detaliile care să justifice natura tratamentului;

b) în cazul în care această anchetă confirmă un tratament ilegal sau în cazul utilizării ori al existenței unei suspiciuni motivate că s-au utilizat substanțe sau produse neautorizate, să efectueze sau să dispună:

— controale prin sondaj pe animale în exploatarea de origine sau de proveniență, în vederea detectării modului de utilizare și, în special, a eventualelor urme de implant. Aceste controale pot include prelevări oficiale de probe;

— controale având ca scop decelarea prezenței de substanțe a căror utilizare este interzisă sau de substanțe ori de produse neautorizate în exploatarea agricole în care animalele sunt crescute, deținute sau îngrășate ori în exploatarea de origine sau de proveniență a acestor animale;

— controale prin sondaj ale furajelor și ale apei potabile în exploatarea de origine sau de proveniență, precum și ale apei de captare, în cazul animalelor de acvacultură;

— controalele prevăzute la art. 11 alin. (1) lit. a);

— controalele necesare pentru clarificarea originii substanțelor sau produselor neautorizate.

Art. 14. — (1) Autoritatea veterinară competentă desemnează minimum un laborator național de referință, fiecare reziduu sau grupă de reziduuri fiind atribuită unui singur laborator național de referință.

(2) Aceste laboratoare sunt obligate:

a) să coordoneze activitatea laboratoarelor naționale însărcinate cu analizarea reziduurilor, în particular să coordoneze normele și metodele de analiză pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri în cauză;

b) să asiste autoritatea veterinară competentă la elaborarea planului de supraveghere a reziduurilor;

c) să organizeze periodic teste comparative pentru fiecare reziduu sau grupă de reziduuri pentru care au fost desemnate;

d) să asigure difuzarea de informații furnizate de laboratoarele comunitare de referință;

e) să asigure personalului posibilitatea de a participa la cursurile de perfecționare organizate de laboratoarele comunitare de referință.

Art. 15. — (1) Prelevarea oficială de probe, pentru a fi examinate în laboratoarele autorizate, trebuie efectuată în conformitate cu prevederile cuprinse în anexa nr. V.

(2) Modalitățile de prelevare a probelor oficiale sunt prevăzute în anexa nr. VI.

(3) Metodele uzuale sau de referință pentru analizarea probelor oficiale sunt cuprinse în anexa nr. VII.

(4) Laboratoarele autorizate pentru decelarea substanțelor și reziduurilor acestora la animalele vii și produsele lor, condițiile minimale de funcționare, sarcinile, răspunderile și competențele acestora sunt prevăzute în anexa nr. VIII.

(5) Arondarea județelor la laboratoarele autorizate va fi stabilită prin dispoziții ale autorității veterinară competente.

(6) Înaintea eliberării unei autorizații de valorificare pe piață pentru un medicament veterinar destinat administrării la o specie de la care carnea sau produsele sunt destinate consumului uman, autoritatea veterinară competentă transmite laboratoarelor naționale de referință pentru depistarea reziduurilor metodele de analiză uzuale.

(7) Pentru substanțele cuprinse în grupa A toate rezultatele pozitive obținute în urma aplicării unei metode uzuale în locul unei metode de referință trebuie confirmate cu ajutorul metodei de referință stabilite de laboratorul național de referință agreat.

(8) Pentru toate substanțele, în cazul contestării pe baza unei analize contradictorii, rezultatele trebuie confirmate de laboratorul național de referință desemnat pentru substanța sau reziduu în cauză. Această ultimă confirmare trebuie efectuată pe cheltuiala reclamantului, în caz de confirmare.

(9) Atunci când examinarea unei probe oficiale relevă un tratament ilegal se aplică prevederile art. 16 și 17, precum și măsurile cuprinse în cap. V.

(10) Atunci când examenul relevă prezența reziduurilor de substanțe autorizate sau de contaminanți care depășesc nivelurile maxime admise de reglementările naționale se aplică prevederile art. 18 și 19.

Art. 16. — (1) Autoritatea veterinară competentă veghează ca în momentul obținerii de rezultate pozitive, în condițiile prevăzute la art. 15

1. să obțină într-un interval cât mai scurt:

a) toate elementele necesare în vederea identificării animalului sau crescătoriei de origine sau de proveniență;

b) datele necesare cu privire la examen și la rezultatele acestuia;

2. să dispună efectuarea sau să efectueze:

a) o anchetă în crescătoria de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru determinarea cauzei prezenței reziduurilor;

b) în cazul unui tratament ilegal, o anchetă referitoare la substanțele sau produsele în cauză, în funcție de caz, la nivelul fabricării, manipulării, depozitării, transportului, administrării, distribuției sau vânzării;

c) toate celelalte anchete care se estimează a fi necesare.

(2) Animalele la care au fost efectuate prelevări de probe trebuie identificate cu precizie. Ele nu pot părăsi în nici un caz crescătoria înaintea eliberării rezultatelor analizelor efectuate.

Art. 17. — În cazul constatării unui tratament ilegal autoritatea veterinară competentă trebuie să asigure punerea sub control oficial a crescătoriei în cauză, anchetele vizate trebuie să se asigure că toate animalele în cauză sunt prevăzute cu o marcă sau o identificare oficială și că prelevarea unei probe oficiale este efectuată în primul rând pe un eșantion statistic, respectiv fondat pe baze științifice internațional recunoscute.

Art. 18. — (1) În momentul punerii în evidență a reziduurilor de substanțe sau de produse autorizate la un nivel care depășește limitele maxime admise de reziduuri, autoritatea veterinară competentă efectuează o anchetă în crescătoria de origine sau de proveniență, în funcție de caz, pentru determinarea cauzelor care au condus la depășirea limitelor.

(2) În funcție de rezultatele acestei anchete autoritatea veterinară competentă ia toate măsurile necesare în vederea asigurării sănătății publice, având competența, după caz, de a interzice sacrificarea animalelor din crescătoria în cauză sau valorificarea produselor provenite din crescătorie pe o perioadă determinată.

(3) În cazul infracțiunilor repetate de depășire a limitelor maxime de reziduuri, în momentul comercializării pe piață a animalelor de către un crescător sau a produselor de către un crescător ori de o fabrică de preparate, autoritatea veterinară competentă va efectua un supracontrol al animalelor și al produselor crescătoriei și (sau) al fabricii în cauză pe o perioadă de minimum 6 luni, cu interdicția valorificării produselor sau a carcaselor până la obținerea rezultatelor analizelor pentru probele prelevate.

(4) Toate rezultatele care pun în evidență o depășire a limitelor maxime de reziduuri conduc la retragerea din consumul uman a carcaselor sau a produselor respective.

Art. 19. — (1) Costul anchetelor și al controalelor prevăzute la art. 16 intră în sarcina proprietarului sau a deținătorului de animale.

(2) În cazul în care ancheta confirmă suspiciunea costul analizelor efectuate având ca obiect prevederile art. 17 și 18 intră în sarcina proprietarului sau a deținătorului de animale.

(3) Distrugerea animalelor depistate pozitive conform prevederilor art. 21 se face pe cheltuiala proprietarului de animale și fără indemnizații sau compensații.

CAPITOLUL V

Măsurile ce trebuie luate în cazul constatării unei infracțiuni

Art. 20. — În cazul descoperirii de substanțe sau de produse neautorizate ori de substanțe care sunt cuprinse în anexa nr. I, grupele A, B1 și B2, la persoane neautorizate, aceste substanțe sau produse neautorizate vor fi supuse controlului oficial până când vor fi luate deciziile care se impun de către autoritatea veterinară competentă, fără a afecta eventualele sancțiuni față de contravenienți.

Art. 21. — (1) În perioada de interdicție pentru animalele prevăzute la art. 17 animalele din crescătoria în cauză nu pot părăsi crescătoria de origine sau nu pot fi cedate unei alte persoane, dacă aceasta nu se află sub control oficial. Autoritatea veterinară competentă va lua aceste măsuri restrictive în funcție de natura substanțelor identificate.

(2) În urma recoltării de probe efectuate conform art. 17, în cazul confirmării unui tratament ilegal, animalele depistate pozitive vor fi sacrificate pe loc fără întârziere sau trimise la un abator dotat cu instalațiile și echipamentele necesare în vederea ecarisării, în baza unui certificat veterinar oficial care să justifice sacrificarea. În cazul în care abatorul nu dispune de dotările necesare animalele astfel sacrificate sunt trimise unei fabrici de transformare cu grad înalt de siguranță. Recoltarea probelor trebuie efectuată, pe cheltuiala cumpărătorului, pe ansamblul loturilor de animale aparținând crescătoriei controlate, care sunt suspecte.

(3) Totodată, dacă jumătate sau mai mult din totalul recoltărilor efectuate pe probe reprezentative, în conformitate cu art. 17, este pozitivă, crescătorul poate opta fie pentru efectuarea unui control de ansamblu la animalele suspecte din crescătorie, fie pentru ecarisarea acestora.

(4) Într-o perioadă ulterioară de minimum 20 de luni crescătorii aparținând aceluiași proprietar vor face obiectul unui control amănunțit în vederea depistării reziduurilor descoperite inițial.

(5) Crescătoriile sau întreprinderile care aprovizionează respectivele crescătorii sunt supuse, ținând seama de infracțiunea constatată la un control suplimentar celui prevăzut la art. 11 alin. (1), destinat decelării substanței în cauză. Acest lucru este valabil pentru toate crescătorii sau întreprinderile aparținând aceleiași filiere de aprovizionare cu animale sau cu hrană pentru animalele din crescătoria de origine sau de proveniență.

Art. 22. — Medicul veterinar oficial dintr-un abator are următoarele obligații:

1. în cazul în care suspectează sau deține dovezi că animalele aduse spre tăiere au făcut obiectul unui tratament ilegal sau că le-au fost administrate substanțe ori produse neautorizate:

a) să dispună ca animalele respective să fie sacrificate separat de celelalte loturi de animale;

b) să rețină carcasele și organele și să procedeze la prelevările de probe necesare pentru punerea în evidență a respectivelor substanțe;

c) în cazul obținerii de rezultate pozitive să trimită carnea și organele la o fabrică de transformare cu grad înalt de siguranță, fără indemnizație sau compensație;

2. în cazul în care suspectează sau deține dovezi că animalele aduse spre tăiere au făcut obiectul unui tratament autorizat, dar că nu a fost respectată perioada de așteptare, amână sacrificarea până când este sigur că reziduurile nu depășesc nivelurile

maxime admise. Această perioadă nu poate în nici un caz să fie mai scurtă decât termenul de așteptare prevăzut pentru substanțele în cauză sau termenul de așteptare prevăzut în autorizarea de punere în vânzare pe piață a produsului respectiv. Cu toate acestea, în cazuri de urgență sau dacă starea de sănătate a animalelor o cere ori dacă infrastructurile sau echipamentele din dotarea abatorului nu permit amânarea sacrificării animalelor, acestea pot fi sacrificate înaintea perioadei de interdicție sau de amânare. Carnea și organele sunt reținute până la sosirea rezultatelor controalelor oficiale solicitate laboratorului de către medicul veterinar. Numai carnea și organele la care cantitatea de reziduuri nu depășește nivelurile maxime admise sunt oferite consumului public;

3. să retragă din consumul uman carcassele și produsele pentru care nivelul reziduurilor depășește nivelurile maxime admise prin reglementările naționale.

Art. 23. — În cazul confirmării deținerii, utilizării sau fabricării de substanțe ori de produse neautorizate într-o unitate de producție, autorizațiile oficiale de care beneficiază întreprinderea în cauză sunt suspendate pe perioada în care întreprinderea face obiectul unui control amănunțit. În cazul recidivei aceste autorizații sau agreări sunt retrase definitiv.

Art. 24. — Trebuie luate măsuri administrative corespunzătoare în aceeași măsură față de toate persoanele care, în funcție de caz, se fac responsabile de distribuirea sau de administrarea de substanțe ori de produse autorizate care au altă calitate decât cea prevăzută de legislația existentă.

Art. 25. — Toate formele de necooperare cu autoritatea veterinară competentă sau toate formele de obstrucționare din partea personalului ori a responsabilului unui abator, chiar dacă este vorba de o întreprindere privată, în momentul executării de inspecții și de recoltări de probe necesare aplicării planurilor naționale de supraveghere a reziduurilor, precum și în momentul derulării anchetelor sau controalelor prevăzute prin prezenta normă sanitară veterinară, atrag din partea autorității veterinare competente sancțiuni penale și/sau administrative corespunzătoare.

CAPITOLUL VI

Importuri provenind din alte țări

Art. 26. — Admiterea sau menținerea autorizației de import pentru animale, produse de origine animală și furaje, provenind din alte țări, este condiționată de aplicarea de către țara respectivă a unui plan care să precizeze garanțiile oferite, referi-

toare la supravegherea reziduurilor și substanțelor enumerate în anexa nr. I.

Art. 27. — (1) În cazul în care controalele efectuate la animale, produse de origine animală și furaje importate conduc la concluzia că au fost utilizate produse sau substanțe neautorizate pentru tratarea animalelor, autoritatea veterinară competentă ia următoarele măsuri:

a) informează țara de proveniență despre natura produselor utilizate și despre lotul în cauză;

b) întărește controlul la toate loturile de animale, produse de origine animală și furaje având aceeași origine;

c) în cazul în care aceste noi controale pun în evidență prezența substanțelor sau produselor neautorizate ori a reziduurilor acestor substanțe sau produse:

— lotul sau partea de lot în cauză trebuie reexpediată în țara de origine pe cheltuiala expeditorului sau mandatarului, cu înscrierea pe certificat a motivelor respingerii lotului;

— în funcție de natura infracțiunii constatate și a riscurilor asociate acestei infracțiuni, alegerea trebuie lăsată expeditorului în ceea ce privește reexpedierea lotului sau a părții de lot în cauză, distrugerea acesteia sau utilizarea altor căi autorizate de legislație, fără acordarea de indemnizații sau compensații.

(2) În cazul în care controalele prevăzute pun în evidență depășirea limitei maxime de reziduuri se recurge la măsurile prevăzute la alin. (1) lit. b).

CAPITOLUL VII

Dispoziții finale

Art. 28. — Anexele nr. I—VIII pot fi modificate sau completate, după caz, ori de câte ori autoritatea veterinară competentă consideră necesar.

În particular, aceste anexe pot fi modificate avându-se în vedere evaluarea riscurilor, ce va ține seama de următoarele aspecte:

— potențialul toxicologic al reziduurilor din produsele de origine animală;

— prezența reziduurilor în produsele de origine animală.

Art. 29. — Anexele nr. I—VIII fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

ANEXA Nr. I

la norma sanitară veterinară

Grupa A: Substanțe cu efect anabolizant și substanțe neautorizate

1. Stilbene, derivați ai stilbenelor, precum și sărurile sau esterii lor, de exemplu: Dietilstilbestrol (DES), Hexestrol, Dienoestrol

2. Antitiroidiene, de exemplu: Metil-thiouracil, 2-thiouracil

3. Steroizi, de exemplu: Estradiol, Nor-testosteron, Trenbolon, Testosteron, Melengestrol acetat

4. Lactone ale acidului rezorcilic, de exemplu: Zeranol

5. β -agoniste, de exemplu: Clenbuterol

6. Substanțe incluse în anexa nr. V privind limitele maxime stabilite pentru reziduuri de pesticide, reziduuri de medicamente de uz veterinar și pentru alți contaminanți în produsele de origine animală, de exemplu: Cloramfenicol, Dimetridazol, Nitrofurani

Grupa B: Medicamente veterinare și contaminanți

1. Substanțe antimicrobiene, de exemplu: antibiotice, sulfamide, quinolone.

2. Alte medicamente veterinare:

a) antihelmitice, de exemplu: Ivermectin

b) anticoccidiene — nitroimidazoli, de exemplu: Nicarbazina

c) carbamați și piretroide;

d) tranchilizante, de exemplu: Azaperon, Propiopromazina

e) antiinflamatorii nesteroidine;

f) alte substanțe cu acțiune farmacologică, de exemplu: beta-blocante—Carazolol

3. Alte substanțe și contaminanți din mediul înconjurător:

a) organoclorurate — PCB, de exemplu: compuși organoclorurați (izomeri HCH, izomeri și metaboliți DDT, Heptaclor, Aldrin, Dieldrin etc.), bifenilipoliclorurați;

b) organofosforice, de exemplu: compuși organofosforici (Malation, Paration, Metil paration, Diazinon, Etion etc.);

c) metale grele, de exemplu: mercur, plumb, cadmiu, arsen;

d) micotoxine, de exemplu: aflatoxine (Aflatoxina B₁, B₂, G₁, G₂, M₁, M₂);

e) coloranți;

f) alte substanțe.

ANEXA Nr. II
la norma sanitară veterinară

**GRUPELE DE REZIDUURI SAU SUBSTANȚE
ce se determină pe specii de animale și tipuri de produse de origine animală**

Grupa de substanțe	Specia de animale și tipul de produse de origine animală							
	Bovine, ovine, caprine, porcine, cabaline	Păsări	Animale de acvacultură	Lapte	Ouă	Carne de iepure de casă și vânat de crescătorie, vânat împușcat*)	Miere	
A	1	X	X	X		X		
	2	X	X			X		
	3	X	X	X		X		
	4	X	X			X		
	5	X	X			X		
	6	X	X	X	X	X		
B	1	X	X	X	X	X	X	
	2	a	X	X	X		X	
		b	X	X		X	X	
		c	X	X			X	X
		d	X				X	
		e	X	X		X	X	
		f	X				X	
	3	a	X	X	X	X	X	X
		b	X			X		X
		c	X	X	X	X	X	X
		d	X	X	X	X		
		e			X			
f								

*) Pentru vânatul împușcat se fac numai determinări de elemente chimice.

ANEXA Nr. III
la norma sanitară veterinară

**NIVELURILE ȘI FRECVENȚA
de recoltare a probelor de la animale**

Nr. crt.	Specia de animale	Frecvența de recoltare	Frecvența de recoltare				Locul de recoltare	Mențiuni
			Total probe	Grupe și subgrupe				
			Grupa	%	Subgrupa	%		
1.	BOVINE	0,4% din numărul de animale tăiate în anul anterior	A	0,25	—	—	1/2 fermă 1/2 abator	Prin derogare 25% din probele analizate pentru decelarea substanțelor din grupa A 5 pot fi recoltate din furaje și din apa de adăpat. Fiecare subgrupă din grupa A trebuie să fie verificată în fiecare an printr-un minim de 5% din numărul total de probe recoltate pentru grupa A. Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
			B	0,15	B1	30	abator	
					B2	30	abator	
					B3	10	abator	
2.	PORCINE	0,05% din numărul de animale tăiate în anul anterior	A	0,02			abator	Pentru cazul în care se efectuează prelevarea de probe din abatoare, analize complementare de apă potabilă, furaje, fecale sau alți parametri potriviți trebuie recoltate la nivelul fermelor. În acest caz numărul minim de porci de crescătorie examinat în fiecare an trebuie să reprezinte cel puțin 1 la 100.000 din numărul porcilor tăiați în anul precedent. Fiecare subgrupă din grupa A trebuie să fie verificată în fiecare an printr-un minim de 5% din numărul total de probe recoltate pentru grupa A. Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
			B	0,03	B1	30	abator	
					B2	30	abator	
					B3	10	abator	
3.	OVINE și CAPRINE	0,05% din numărul de animale (mai mari de 3 luni) tăiate în anul anterior	A	0,01			abator	Fiecare subgrupă din grupa A trebuie să fie verificată în fiecare an printr-un minim de 5% din numărul total de probe recoltate pentru grupa A. Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
			B	0,04	B1	30	abator	
					B2	30	abator	
					B3	10	abator	

Nr. crt.	Specia de animale	Frecvența de recoltare				Locul de recoltare	Mențiuni	
		Total probe	Grupe și subgrupe					
			Grupa	%	Subgrupa			%
4.	CABALINE						Numărul de probe trebuie să fie determinat de fiecare județ în funcție de problemele identificate.	
5.	PUI, GĂINI REFORMĂ, CURCANI, ALTE PĂSĂRI	1 probă la 200 tone de producție anuală cu minimum 100 de probe pentru fiecare grupă de substanțe, dacă producția anuală la fiecare categorie de păsări este superioară cantității de 5.000 tone	A	50			abator/fermă	Echivalentul unei cincimi din aceste probe trebuie recoltat la nivelul fermei. Fiecare subgrupă din grupa A trebuie să fie verificată în fiecare an printr-un minim de 5% din numărul total de probe recoltate pentru grupa A.
			B	50	B1	30	abator	Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
					B2	30	abator	
					B3	10	abator	
6.	IEPURI DE CASĂ	Numărul de probe recoltate trebuie să fie egal cu 10 la 300 tone din producția anuală pentru primele 3.000 tone de producție și 1 probă pentru fiecare 300 tone adiționale.	A	30	A1—A5	30	abator/fermă	Orice probe suplimentare de apă de băut și de furaje pot fi luate la nivelul fermei pentru controlul utilizării ilegale de substanțe.
			B	70	B1	30	abator	Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
					B2	30	abator	
					B3	10	abator	
7.	VÂNAT DE CRESCĂTORIE	Numărul de probe recoltate anual va trebui să fie de minimum 100.	A	20			abator/fermă	Majoritatea probelor vor trebui să fie analizate pentru compuși din grupele A5 și A6.
			B	70	B1	30	abator	Restul probelor trebuie atribuit în funcție de situația existentă în fiecare județ.
					B2a—b	30	abator	
					B2c—e	10	abator	
					B3	30	abator	
8.	VÂNAT ÎMPUȘCAT	Numărul de probe recoltate trebuie să fie cel puțin egal cu 100. Aceste probe trebuie analizate din punct de vedere al reziduurilor chimice.			B3	100		Probele vor trebui să fie recoltate la nivelul unității de procesare sau la locul de vânătoare. Trebuie să fie posibilă stabilirea originii și regiunii în care a fost vânat animalul.
9.	PEȘTE DE CRESCĂTORIE	Numărul minim de probe recoltate în fiecare an trebuie să fie cel puțin egal cu 1 la 100 tone de producție anuală.	A	1/3			fermă	Probele se recoltează în toate stadiile de dezvoltare a peștelui de crescătorie, inclusiv din peștii care urmează să fie puși în vânzare pentru consum.
			B	2/3			fermă, unități de prelucrare, unități de comercializare	Recoltarea probelor trebuie făcută: — de preferință din ferme, de la peștii care urmează să fie puși în vânzare pentru consum; — de la unitatea de prelucrare sau de la nivelul vânzării en gros de pește proaspăt, cu condiția, în cazul unui rezultat pozitiv, să se poată reveni la ferma de origine a peștelui.
								În toate cazurile probele recoltate la nivelul fermei trebuie prelevate de la minimum 10% din locurile de producție înregistrate.
10.	ALTE SPECII DE ACVA-CULTURĂ						fermă	Dacă sunt suspiciuni asupra utilizării produselor veterinare sau a produselor chimice pentru alte specii acvatice sau dacă se incriminează o contaminare a mediului înconjurător, aceste specii trebuie să fie incluse în planul de recoltare, proporțional cu producția, ca probe suplimentare celor recoltate pentru pește.

**NIVELURILE ȘI FRECVENȚA
de recoltare a probelor de produse de origine animală**

Nr. crt.	Produsul	Frecvența de recoltare				Locul de recoltare	Mențiuni
		Total probe	Grupe și subgrupe				
			Grupa	%	Subgrupa		
1.	LAPTE DE VACĂ	Numărul anual de probe este de 1 la 1.500 tone de producție anuală de lapte, dar nu mai puțin de 300 de probe.		A6 B1 B2(a)–(e) B3	70 15	— fermă — industria laptelui, înainte de descărcare	Fiecare probă va fi testată pentru cel puțin 4 compuși de la 3 grupe, printre care grupele A6, B1, B2 (a) și B2 (e). Diferența (15%) va fi examinată în conformitate cu situația existentă și cu informațiile de care dispune fiecare județ.
2.	LAPTE DE LA ALTE SPECII (bubaline, ovine, caprine, ecvine)	Numărul de probe pentru aceste specii va fi determinat de fiecare județ în conformitate cu nivelul producției și în funcție de suspiciunile de contaminare.				— fermă — industria laptelui, înainte de descărcare	Probele de lapte de la aceste specii vor fi incluse într-un plan de recoltare ca probe adiționale față de cele recoltate de la bovine.
3.	OUĂ DE GĂINĂ	Numărul anual de probe trebuie să fie cel puțin egal cu 1 la 1.000 tone producție anuală de ouă de consum, dar nu mai puțin de 200 de probe.		A6 B1 B2 b B3 a	70 30	— fermă — centrul de colectare și ambalare	Minimum 30% din numărul probelor va fi recoltat din centrele de colectare și ambalare, care reprezintă majoritatea semnificativă din procentul de ouă pentru consumul uman.
4.	OUĂ DE LA ALTE SPECII DE PĂSĂRI	Numărul de probe pentru aceste specii este determinat de nivelul producției și de existența suspiciunilor de contaminare.					Ouăle de la aceste specii vor fi incluse într-un plan ca probe adiționale față de cele de la găini.
5.	MIERE	Numărul anual de probe trebuie să fie cel puțin de 10 la 300 tone din producția anuală pentru primele 3.000 tone și 1 probă pentru fiecare 300 tone suplimentare.	B	B1, B2 c B3 a, 3b, 3c	50 40	Probele pot fi luate în orice punct al procesului, astfel încât să fie posibilă urmărirea producătorului primar.	Diferența de 10% va trebui alocată în conformitate cu experiența și cu informațiile de care dispune fiecare județ. În particular o atenție specială trebuie acordată micotoxinelor.

RECOLTAREA PROBELOR

Reguli generale și principii, mod de recoltare, identificare, proces-verbal de recoltare și trimitere a probelor

Reguli privind procedurile oficiale de recoltare și tratamentul oficial al probelor

1. Responsabilități

1.1. Inspectorii

Inspectorii oficiali vor fi desemnați de autoritatea veterinară competentă pentru prelevarea, înregistrarea, pregătirea și organizarea transportului probelor oficiale pentru control în condiții adecvate.

1.2. Laboratoare autorizate

Analiza probelor va fi efectuată în mod exclusiv de către laboratoare autorizate pentru controlul oficial al reziduurilor de autoritatea veterinară competentă.

Participarea la programe internaționale pentru recunoașterea și evaluarea controlului calitativ extern și pentru acreditare constituie o cerință pentru laboratoarele autorizate.

Aceste laboratoare își vor demonstra competența printr-o participare regulată și cu rezultate bune în cadrul unor programe de testare a capacității, programe recunoscute și organizate de către laboratoarele naționale de referință sau de laboratoarele comunitare de referință.

2. Recoltarea probelor

2.1. Condiții de bază

În cazul prelevării oficiale recoltarea se va face astfel încât să nu fie fixată o anumită dată sau o anumită zi din săptămână. Autoritățile competente se vor asigura ca de fiecare dată recoltarea de probe să fie efectuată inopinat.

Recoltarea va fi efectuată la intervale variabile de timp de-a lungul întregului an, în cadrul unităților (întreprinderilor). În acest context se va ține seama de faptul că un anumit număr de substanțe este administrat doar în anumite perioade ale anului (anotimpuri).

De asemenea, se va ține seama și de alte informații interesante în cazul prelevării probelor, ca de exemplu folosirea unor substanțe necunoscute în prezent, anumite boli apărute în mod neprevăzut în anumite regiuni, informații asupra unor activități frauduloase etc.

2.2. Strategia de recoltare a probelor

Planul de control al reziduurilor are scopul:

a) de a detecta tratamentele ilegale, după cum se definește în art. 2 lit. c) din norma sanitară veterinară;

b) de a controla încadrarea în limitele maxime admise pentru reziduurile unor medicamente de uz veterinar, limite fixate în anexele nr. III și IV la Norma sanitară veterinară privind limitele maxime stabilite pentru reziduuri de pesticide, reziduuri de medicamente de uz veterinar și alți contaminanți în produsele de origine animală și încadrarea în limitele maxime admise pentru reziduurile unor contaminanți, limite fixate în anexele nr. II și VII la norma sanitară veterinară;

c) de a supraveghea și de a descrie motivele apariției reziduurilor în produsele de origine animală.

2.3. Colectarea probelor

2.3.1. Definiții

2.3.1.1. Probe țintă (probe de analizat)

O *probă țintă* reprezintă matricea sau substratul de analizat, prelevat în conformitate cu strategia de recoltare, așa cum este definită la pct. 2.2.

2.3.1.2. Probă suspectă

O probă este considerată *suspectă* atunci când este prelevată în următoarele condiții:

- ca o consecință a unor rezultate pozitive obținute pentru o probă prelevată în conformitate cu reglementările art. 5 din prezenta normă sanitară veterinară;
- ca o consecință a art. 11;
- conform solicitărilor art. 22.

2.3.1.3. Proba statistică

Proba statistică reprezintă acea probă care este prelevată pe criterii statistice în scopul furnizării unor date reprezentative.

2.3.2. Recoltarea probelor țintă de la ferme

2.3.2.1. Criterii pentru selectarea probelor țintă

Fermele de la care se fac aceste recoltări pot fi alese folosindu-se cunoștințe (informații) locale sau orice altă informație relevantă, cum ar fi tipul sistemului de îngrășare sau sexul animalului.

Medicul veterinar va face apoi o evaluare a întregului lot al fermei în scopul selectării animalelor care vor fi supuse verificării (controlului). La această evaluare se vor aplica următoarele criterii:

- indicații asupra folosirii unor substanțe farmacologic active;
- caracteristici sexuale secundare;
- schimbări (modificări) de comportament;
- același nivel de dezvoltare într-un grup de animale de diferite categorii;
- animale cu conformație bună și grăsime puțină.

2.3.2.2. Tipurile de probe țintă care vor fi recoltate

Pentru detectarea substanțelor farmacologic active probele vor fi recoltate în conformitate cu prevederile planului de control al reziduurilor.

2.4. Cantitatea de probe recoltate

Cantitățile minime de probe sunt specificate în anexa nr. VI pentru fiecare grupă de reziduuri. Aceste cantități trebuie să fie suficiente pentru a permite laboratoarelor autorizate să efectueze determinările analitice necesare, atât prin metode screening, cât și de confirmare.

2.5. Ambalarea probelor

În scopul menținerii integrității probelor acestea vor fi ambalate corespunzător (în anexa nr. VI sunt specificate modalitățile de ambalare pentru fiecare tip de probă sau matrice). Proba se introduce în pungă de polietilenă (sau recipiente din sticlă ori din plastic, în cazul lichidelor) care, după legarea la gură sau închidere, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se

introduce o etichetă (autoadezivă) cu identificarea probei. Modul de ambalare trebuie să prevină eventuala substituție, contaminare sau degradare a probelor. Ambalajele vor fi sigilate.

2.6. Identificarea probelor

Fiecare probă se identifică printr-o etichetă pe care se înscriu următoarele specificații:

— pentru probele recoltate de la animalele vii: matricea recoltată, numele și adresa fermei sau ale proprietarului, specia de animal, numărul matricol, vârsta și sexul animalului, data recoltării;

— pentru probele recoltate de la animalele tăiate: matricea recoltată, numele și adresa fermei sau ale proprietarului, numărul lotului de tăiere, specia, numărul matricol, vârsta și sexul animalului, data recoltării;

— pentru probele de produse: numele și adresa fabricii producătoare, denumirea produsului, lotul de fabricație (numărul de ordine), data de fabricație și data recoltării.

2.7. Procesul-verbal de recoltare

După fiecare procedură de recoltare a probelor se va întocmi un proces-verbal de recoltare (conform modelului de mai jos), în care medicul veterinar va menționa cel puțin următoarele date:

— denumirea și adresa autorității veterinare competente care a efectuat recoltarea;

— numele medicului veterinar sau codul de identificare;

— codul (numărul) oficial al probei;

— data recoltării;

— numele și adresa proprietarului sau ale persoanei care are în păstrare animalele ori produsele animale;

— numele și adresa fermei de origine a animalelor (când recoltarea se face de la fermă);

— numărul de înregistrare a unității/abatorului;

— identificarea animalului (număr matricol) sau a produsului respectiv (numărul lotului/șarjei);

— specia și vârsta animalului;

— proba (matrice/substrat) respectivă;

— medicația folosită pe o perioadă de 4 săptămâni înaintea recoltării probelor (în cazul în care prelevarea se face de la fermă);

— substanțele sau grupele de substanțe solicitate pentru analiză;

— mențiuni speciale — date suplimentare care ar putea fi utile laboratorului ce execută analizele (ca de exemplu: destinația produsului, condițiile de păstrare a produsului până la primirea buletinului de analiză).

Procesul-verbal de recoltare, precum și copiile de pe acesta vor fi semnate și ștampilate cel puțin de către medicul veterinar oficial. Fermierul sau reprezentantul acestuia (în cazul recoltării de probe din ferme) ori proprietarul produselor supuse controlului poate fi solicitat să semneze procesul-verbal de recoltare.

Pentru probele recoltate în cadrul Programului de supraveghere sanitară veterinară se va menționa expres în procesul-verbal de recoltare „Probe recoltate în cadrul Programului de supraveghere sanitară veterinară”, sub semnătură și ștampilă.

Un exemplar al procesului-verbal de recoltare rămâne la autoritatea veterinară competentă, care va trebui să garanteze faptul că persoanele neautorizate nu pot avea acces la acesta.

Un exemplar al procesului-verbal de recoltare se trimite la laborator împreună cu probele respective.

2.8. Transportul și depozitarea probelor

În anexa nr. VII se specifică condițiile corespunzătoare de transport, depozitare și timpul de trimitere la laboratorul autorizat pentru fiecare tip de probă, în scopul asigurării stabilității compusilor chimici ce urmează să fie determinați și a integrității probei. O atenție deosebită se va acorda transportului cutiilor, temperaturii și timpului de predare a probelor la laborator pentru analize.

Gențile frigorifice sau cutiile în care se transportă probele vor fi sigilate de medicul veterinar pentru a preveni substituția sau atentarea la integritatea probelor pe timpul transportului.

În cazul neconcordanței cu reglementările din prezenta normă sanitară veterinară laboratorul va refuza primirea probelor și va informa fără întârziere autoritatea veterinară competentă.

Directia sanitară veterinară
 Circumscripția sanitară veterinară
 Nr. /data

PROCES - VERBAL

de recoltare a probelor de produse de origine animală pentru examen de laborator

Astăzi (data de mai sus), la ora, subsemnatul, medic veterinar oficial, am prelevat, în conformitate cu Legea nr. 60/1974 și cu normele sanitare veterinare, de la din localitatea, următoarele probe de produse de origine animală:
 (adresa)

Natura probei Matrice/substrat	Cantitatea totală a lotului	Probele recoltate		Examenele de laborator solicitate
		Nr. probei	Cantitatea	

Probele au fost ambalate și etichetate (individualizate) și sigilate în fața noastră, conform instrucțiunilor în vigoare, și se vor expedia imediat Laboratorului sanitar veterinar prin grija

verso

Contraprobe identice sigilate și un exemplar al prezentului proces-verbal s-au lăsat în păstrare la, care îndeplinește funcția de, având actul de identitate seria nr., eliberat de poliția cu nr. din

Până la sosirea rezultatelor examenelor de laborator lotul de alimente din care s-au recoltat probele mai sus menționate se supune următoarelor restricții:

Prezentul proces-verbal s-a încheiat în 3 exemplare, dintre care unul însoțește probele ce se trimit la laborator, unul rămâne la organul de control, iar un exemplar rămâne la proprietar (unitate).

Medic veterinar oficial,
L.S. Semnătura și parafa

Martor,

Gestionar,
(proprietar)

ANEXA Nr. VI

la norma sanitară veterinară

MODUL DE RECOLTARE A PROBELOR

Nr. crt.	Felul probei (matricea)	Locul de recoltare	Grupa de reziduuri	Mărimea probei	Precizări tehnice Modul de recoltare	Condițiile de expediere la laboratorul autorizat	
						Temperatura	Timpul
1.	Sânge (ser)	fermă	A3	50 ml	Se recoltează prin puncția venei jugulare sau, în cazul porcilor, a venei auriculare	refrigerare	48 de ore
		abator	A3	50 ml	Se recoltează în timpul sângerării Se recoltează 100–150 ml sânge în flacoane de sticlă sterilizate sau, în cazul în care nu este posibil, în flacoane bine spălate, clătite cu apă distilată și complet uscate Se va evita formarea spumei în timpul recoltării. În acest scop jetul de sânge se va dirija pe peretele flaconului. Flaconul de sânge se așază imediat în poziție înclinată la 45°, se păstrează la temperatura ambiantă în timpul verii sau, în anotimpurile reci, într-o încăpere încălzită până a doua zi, pentru coagularea și exprimarea serului, în locuri ferite de lumină. Serul exprimat se decantează în flacoane brune, bine închise (cu dop rodat sau dopuri din cauciuc). Fiecare probă etichetată corespunzător se introduce imediat la temperatura de refrigerare.	refrigerare	48 de ore

Nr. crt.	Felul probei (matricea)	Locul de recoltare	Grupa de reziduuri	Mărimea probei	Precizări tehnice		
					Modul de recoltare	Condițiile de expediere la laboratorul autorizat Temperatura Timpul	
2.	Urina	fermă	A1, A3, A4, A5	50— 100 ml	Se recoltează cu ajutorul sondelor sau în timpul micțiunii în pungi ori în flacoane de polietilenă la prima folosire, se etichetează și se supun congelării	congelare	48 de ore
		abator	A1, A3, A4, A5	50— 100 ml	Se recoltează direct din vezica urinară în pungi sau flacoane de polietilenă la prima folosire, se etichetează și se supun congelării.	congelare	48 de ore
3.	Bila	abator	A1, A3, A4	3 vezici (100 ml)	O probă este constituită din 3 vezici biliare (sau 100 ml conținut biliar) de la animalele din același lot de tăiere. Vezicile biliare se leagă și se ambalează în pungi de polietilenă la prima folosire, se etichetează și se supun congelării.	congelare	48 de ore
4.	Glanda tiroidă	abator	A2	5—19 glande	Glanda se recoltează în întregime, fără secționări. Se introduce în pungă de polietilenă bine legată, se etichetează și se congelează imediat. De la un lot de animale o probă este compusă din 5—10 glande. În cazul glandelor care depășesc greutatea normală, de la același animal se recoltează și probe complementare de țesut muscular. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore
5.	Țesut gras	abator	A3 B2a B3a B3b	100 g 100 g 250 g 250 g	Se recoltează de la același animal țesut perirenal și mezenteric (pe cât posibil în proporție de 1/1). În cazul animalelor mici proba se constituie din grăsime de la mai multe animale din același lot. De la păsări se trimite o carcasă întreagă. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore
6.	Țesut muscular, țesut hepatic, țesut renal	abator	B1a	200 g 200 g 1 buc. de la animalele mici și mijlocii sau 1/2 buc. de la animalele mari	Probele se recoltează pe cât posibil în condiții aseptice. Probele de țesut muscular și de ficat se constituie din bucăți unitare, de formă cubică, în greutate de 200 grame, cea de rinichi dintr-un rinichi întreg de la animalele mici și mijlocii sau 1/2 din rinichi de la animalele mari, neseționat și nedecapsulat. Fiecare probă de țesut se introduce separat în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce într-o pungă comună împreună cu eticheta de identificare a probelor. Probele se congelează imediat.	congelare	48 de ore
7.	Țesut muscular	abator	A2 A6 B1b B2b, c, d, f B3c B3d	100 g 3 x 150 g 150 g 4 x 150 g 200 g 200 g	Se recoltează de la același animal, în cazul animalelor mari. În cazul animalelor mici proba se constituie din țesut muscular de la mai multe animale din același lot. De la păsări se trimite o carcasă întreagă. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore

Nr. crt.	Felul probei (matricea)	Locul de recoltare	Grupa de reziduuri	Mărimea probei	Precizări tehnice		
					Modul de recoltare	Condițiile de expediere la laboratorul autorizat	
						Temperatura	Timpul
8.	Țesut hepatic	abator	A1 A5 A6 B1b B2a, b, c, d, f B3b B3c B3d	150 g 150 g 3 x 150 g 150 g 5 x 150 g 250 g 200 g 200 g	Se recoltează de la același animal, în cazul animalelor mari. În cazul animalelor mici se recoltează probe de la mai multe animale din același lot. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore
9.	Țesut renal	abator	A6 B1b B2c, d, f B3c, d	3 x 1 buc. 3 x 150 g 1 buc. 150 g 3 x 1 buc. 3 x 150 g 2 x 1 buc 2 x 200 g	Proba va consta dintr-un rinichi întreg, de la animalele mici și mijlocii, sau cantitatea specificată pentru fiecare grupă de reziduuri de la animalele mari, neseționat și nedecapsulat. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore
10.	Preparate din carne	unitatea de producție	B3a B3b B3c B3d	500 g 500 g 200 g 200 g	Din fiecare lot supus controlului se recoltează probe de produs în cantitățile specificate pentru fiecare grupă de reziduuri solicitată. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se păstrează în condiții de refrigerare.	refrigerare	48 de ore
11.	Conserve alimentare în recipiente închise ermetic	unitatea de producție	B3a B3c B3d	3 recipiente 1 recipient 1 recipient	Din fiecare lot supus controlului se recoltează cantitățile specificate pentru fiecare grupă de reziduuri solicitată (în cazul recipientelor de până la 500 g; în cazul recipientelor mai mari se va avea în vedere cantitatea necesară, dar nu mai puțin de un recipient pentru o determinare). Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, în care se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se păstrează în condiții de depozitare.	depozitare	48 de ore
12.	Semiconserve de carne în cutii sau în ambalaje vacuumate	unitatea de producție	B3a B3b B3c B3d	500 g 500 g 250 g 250 g	Din fiecare lot supus controlului se recoltează cantitățile specificate pentru fiecare grupă de reziduuri solicitată (în cazul recipientelor de până la 500 g; în cazul recipientelor mai mari se va avea în vedere cantitatea necesară). Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se păstrează în condiții de refrigerare.	refrigerare	48 de ore
13.	Pește	ferma de recoltare, unitatea de prelucrare sau unitatea de comercializare	A6 B1a, b B2a B3a B3b B3c B3d	3 x 200 g 2 x 200 g 200 g 500 g 500 g 200 g 200 g	În funcție de mărimea peștelui recoltat o probă este compusă din unul sau mai mulți pești. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se congelează imediat.	congelare	48 de ore
14.	Produse de pescărie	unitatea de prelucrare sau unitatea de comercializare	B3a B3b B3c B3d	500 g 500 g 200 g 200 g	Proba se recoltează pe lot de producție și producător. Proba de produse din pescuit se recoltează în cantitățile specificate pentru fiecare grupă de reziduuri solicitată. Proba de conserve sau semiconserve este formată din două recipiente a 200—400 grame. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire,	depozitare	48 de ore

Nr. crt.	Felul probei (matricea)	Locul de recoltare	Grupa de reziduuri	Mărimea probei	Precizări tehnice	
					Modul de recoltare	Condițiile de expediere la laboratorul autorizat Temperatura Timpul
15.	Lapte	fermă sau la nivelul unității de prelucrare, înainte de descărcare	A6 B1a, b B2a B3a B3b B3c B3d	3 x 200 ml 2 x 200 ml 200 ml 1.000 ml 1.000 ml 200 ml 200 ml	care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. Proba se recoltează în vase — la prima folosință — din sticlă sau plastic, de capacitate adecvată. Mărimea probei va fi în funcție de cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată. Probele, ferite de lumină, se identifică și se trimit la laborator.	refrigerare 24 de ore
16.	Brânzeturi	unitatea de prelucrare a laptelui	B3a B3b B3c B3d	500 g 500 g 200 g 200 g	Proba se recoltează din loturile de produse fabricate de un producător. Proba se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei.	refrigerare 48 de ore
17.	Ouă în coajă (întregi)	ferma producătoare	A6 B1a, b B3a	3 x 5 buc. 2 x 5 buc. 5 buc.	Din fiecare lot se recoltează cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată. Se ambalează și se etichetează.	de depozitare 48 de ore
18.	Produse lichide, congelate sau deshidratate din ouă	unitatea de prelucrare	B1a B3a B3c B3d	200 g 200 g 200 g 200 g	Din lotul supus controlului se recoltează cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată și se introduc în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei.	de depozitare 48 de ore
19.	Miere	producător, unitatea de colectare sau prelucrare	B1a, b B2c B3a B3b B3c B3d	2 x 100 g 100 g 250 g 250 g 200 g 200 g	Din lotul supus controlului se recoltează o probă medie în cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată și se introduce în borcane cu capac sau în alte recipiente adecvate, la prima folosire, care, după închidere, se introduce într-o pungă. În pungă se introduce eticheta cu identificarea probei. Eticheta autoadezivă poate fi pusă și direct pe borcan.	de depozitare 48 de ore
20.	Furaje (care se administrează la speciile respective)	ferma sau unitatea de producere	B3a B3b B3c B3d	150 g 150 g 150 g 150 g	Probele de furaje se recoltează din fermele de unde provin animalele supuse controlului. Dacă se suspectează introducerea în furaje a unor substanțe sau medicamente veterinare interzise, se recoltează probe și pentru aceste reziduuri. Proba, în cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată, omogenizată prin metoda sferturilor, se constituie din vrac, din mai multe ambalaje sau din jgheaburile de furaje. Se introduce în pungă de polietilenă la prima folosire, care, după legarea la gură, se introduce în a doua pungă. Între cele două pungi se introduce eticheta cu identificarea probei. În fermele care își prepară singure nutrețul combinat se recoltează probe și din materiile prime, în aceleași condiții	de depozitare 48 de ore
21.	Apă potabilă	fermă	B3a B3b B3d	500 ml 500 ml 200 ml	Probele se recoltează din fermele de unde provin animalele supuse controlului. Dacă se suspectează introducerea în apă a unor substanțe sau medicamente veterinare interzise, se recoltează probe și pentru aceste reziduuri. Proba, în cantitățile specificate pentru fiecare determinare solicitată, se recoltează în recipiente adecvate din sticlă sau din plastic, la prima folosire, care, după închidere, se introduc într-o pungă. În pungă se introduce eticheta cu identificarea probei. Eticheta autoadezivă poate fi pusă și direct pe recipient.	ambientă 48 de ore

**METODE DE ANALIZĂ
admise și limite de detecție**

Cod	Grupa de reziduuri	Compuși	Metoda de analiză	Limita de detecție
A1	Stilbene, derivați ai stilbenelor, precum și sărurile sau esterii lor	DES Hexestrol Dienestrol	ELISA GLC-ECD GLC-MS HPLC	0,2 ppb 1 ppb 1 ppb
A2	Antitiroidiene	Metil-thiouracil 2-thiouracil	Gravimetrică CSS	50 ppb
A3	Steroizi	Estradiol Testosteron Nor-testosteron Trenbolon Melengestrol acetat	ELISA GLC-ECD GLC-MS ELISA GLC-ECD GLC-MS ELISA GLC-ECD GLC-MS	0,02 ppb 1 ppb 1 ppb 0,8 ppb 1 ppb 1 ppb 0,1 ppb 1 ppb 1 ppb 0,1 ppb 1 ppb 1 ppb
A4	Lactone ale acidului rezorcilic	Zeranol	ELISA GLC-ECD GLC-MS	0,2 ppb 1 ppb 1 ppb
A5	Betaagoniste	Clenbuterol	ELISA GLC-ECD GLC-MS	0,6 ppb 1 ppb 0,5 ppb
A6	Substanțe incluse în anexa nr. V la Norma sanitară veterinară privind limitele maxime stabilite pentru reziduuri de pesticide, reziduuri de medicamente de uz veterinar și pentru alți contaminanți în produsele de origine animală	Cloramfenicol Dimetridazol Nitrofurani	GLC-ECD GLC-MS Spectrofotometrie UV – 310 nm, HPLC Spectrofotometrie UV; HPLC	5 ppb 5 ppb 10 ppb 50 ppb
B1	Substanțe antimicrobiene: a) Antibiotice, sulfamide, alți inhibitori (prin metode microbiologice)	Penicilina G Streptomycină Dihidrostreptomycină Tetracilină Clortetracilină Oxitetracilină Tilozină Neomicină sulfat Eritromicină Streptomycină	Microtest (test screening) identificare și determinare cantitativă ELISA HPLC	0,0125 ppm 0,25 ppm 0,25 ppm 0,025 ppm 0,01 ppm 0,025 ppm 0,10 ppm 0,10 ppm 0,025 ppm 0,020 ppm 0,010 ppm
B1	b) Sulfamide (prin metode fizico-chimice)	Sulfametazină Sulfametină Sulfatiazol Sulfaquinoxalină Sulfametoxină	CSS HPLC	0,05 ppm 0,025 ppm
B2a	Alte medicamente veterinare	Substanțe antihelmintice Ivermectin	GLC-ECD GLC-MS HPLC	10 ppb 5 ppb
B2b		Anticoccidiene	CSS HPLC	50 ppb 50 ppb
B2c		Carbamați și piretroizi	GLC HPLC	50 ppb 50 ppb
B2d		Tranchilizante Azaperon Propiopromazina	CSS HPLC	50 ppb 10 ppb
B2f		Alte substanțe Betablocante Carazolol	CSS HPLC	5 ppb 5 ppb
B3a	Alte substanțe și contaminanți din mediul înconjurător Pesticide organoclorurate și PCB	Aldrin alfa HCH beta HCH Clordan Dieldrin DDT total Endrin Heptaclor HCB Lindan Metoxiclor Mirex Toxafen PCB	GLC-ECD	0,01 ppm 0,005 ppm 0,01 ppm 0,04 ppm 0,01 ppm 0,04 ppm 0,04 ppm 0,03 ppm 0,04 ppm 0,04 ppm 0,002 ppm 0,125 ppm 0,04 ppm 0,50 ppm 0,05 ppm

Cod	Grupa de reziduuri	Compuși	Metoda de analiză	Limita de detecție
B3b	Pesticide organofosforice	Cumafos Diclorfos Diazinon Disyston Etion Malation Metil paration Paration Ronnel	GLC-NPD	0,05 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm 0,01 ppm
B3c	Metale grele	— Pb — Cd — Hg — As — Zn — Cu — Sn	Spectrofotometrie de absorbție atomică	0,20 ppm 0,01 ppm 0,02 ppm 0,30 ppm 0,02 ppm 0,02 ppm 0,5 ppm
B3d		Micotoxine aflatoxine	CSS, ELISA	0,5 ppb

ANEXA Nr. VIII
la norma sanitară veterinară

LABORATOARELE AUTORIZATE

Condiții minime de funcționare, sarcinile, răspunderile și competențele

1. Laboratoare autorizate:

— Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară, București — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale, substanțe tireostatice, substanțe betaagoniste, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, nitrofurani, sulfamide, ivermectin, substanțe tranchilizante și betablo-cante), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice, carbamice și piretroizi, metale grele, arsen și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Constanța — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale (DES), substanțe tireostatice, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice, metale grele, arsen și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Dolj — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale (DES), substanțe tireostatice, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide, ivermectin), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Galați — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale (DES), substanțe tireostatice, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice, metale grele, arsen și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Iași — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale (DES), substanțe tireostatice, substanțe betaagoniste, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide, ivermectin, substanțe tranchilizante și betablo-cante), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Suceava — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale (DES), substanțe tireostatice, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide), pesticide organoclorurate și bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice, metale grele, arsen și micotoxine;

— Secția sanitară veterinară zonală pentru controlul reziduurilor din cadrul Direcției Sanitare Veterinare Timiș — determinări de reziduuri de: substanțe hormonale, substanțe tireostatice, substanțe betaagoniste, substanțe antimicrobiene, medicamente de uz veterinar (cloramfenicol, dimetridazol, sulfamide, ivermectin, substanțe tranchilizante și betablo-cante), pesticide organoclorurate și

bifenilipoliclorurați (PCB), organofosforice, metale grele, arsen și micotoxine.

2. Condiții minime de funcționare

Laboratoarele autorizate trebuie să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:

— să dispună de personal calificat care să posede cunoștințe teoretice și tehnice aplicabile pentru analizele specifice;

— să dispună de dotarea necesară (aparatură, sticlărie, substanțe) pentru efectuarea analizelor;

— să dispună de o infrastructură administrativă adecvată;

— să dispună de lista actualizată cuprinzând substanțele de referință, substanțele aprobate pentru utilizare în practica veterinară, zootehnică și agricolă, precum și fabricanții și comercianții acestor substanțe, să cunoască reglementările actuale privind utilizarea lor;

— să cunoască normele și practicile internaționale în domeniu.

Pentru cunoașterea și aplicarea corectă a metodelor și tehnicilor de lucru și pentru asigurarea acurateții rezultatelor analizelor personalul de specialitate și laboratoarele autorizate sunt supuse periodic testărilor intra- și interlaboratoare, conform metodologiei elaborate de autoritatea competentă.

3. Sarcini, răspunderi și competențe

3.1. Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București este laboratorul de referință pentru cercetarea substanțelor și reziduurilor acestora și are următoarele competențe:

— întocmește programul anual de supraveghere și control al substanțelor și reziduurilor acestora, îl supune spre aprobare autorității veterinare competente, urmărește și informează periodic asupra realizării acestuia;

— execută toată gama de analize pentru decelarea reziduurilor și substanțelor prevăzute în reglementările oficiale;

— asimilează și promovează metode și tehnici noi de analiză;

— instruește și atestă personalul din secțiile sanitare veterinare zonale pentru controlul reziduurilor, în vederea însușirii și aplicării corecte a metodelor de analiză;

— efectuează controale trimestriale și ori de câte ori este necesar în secțiile sanitare veterinare zonale pentru controlul reziduurilor privind organizarea, dotarea, încadrarea lor cu personal, aplicarea corectă a metodelor și acuratețea rezultatelor;

— organizează și controlează teste intra- și interlaboratoare;

— propune autorității veterinare competente organizarea de anchete și participă la acestea pentru stabilirea surselor de contaminare cu substanțe și reziduuri interzise la animale și la produsele acestora;

— consiliază secțiile sanitare veterinare zonale pentru controlul reziduurilor în domeniul aprovizionării cu aparatură și materiale necesare acestei activități;

— colaborează cu laboratoarele naționale de referință ale statelor membre în domeniul specific de activitate.

3.2. Direcțiile sanitare veterinare județene care dispun de secții sanitare veterinare zonale pentru controlul reziduurilor au următoarele competențe:

- repartizează pe obiective numărul de probe din planul de probe al județului;
- urmăresc și asigură recoltarea și trimiterea probelor către laboratoarele autorizate;
- efectuează anchete la obiectivele la care s-au constatat probe pozitive și informează laboratorul autorizat asupra constatărilor și măsurilor dispuse;
- execută gama de analize din prezenta normă sanitară veterinară, conform competenței stabilite;
- în situațiile în care în probele de produse de origine animală și furaje s-au depistat reziduuri chimice peste limitele maxime admise informează de urgență Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București cu date referitoare la: natura produsului, lotul, originea, proprietarul (deținătorul) și valoarea parametrului depășit;
- solicită județelor arundate efectuarea de anchete în fermele de animale și la obiectivele din județ și efectuează anchete în fermele de animale și la obiectivele din județul propriu, la care s-au constatat probe pozitive, informând autoritatea veterinară competentă și Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București asupra constatărilor și măsurilor dispuse;
- urmăresc executarea analizelor la timp și emiterea buletinelor de analiză fără întârziere;
- organizează testele intralaborator pentru verificarea aplicării corecte a metodelor de analiză;

— în situațiile în care asimilează sau promovează metode ori tehnici noi de analiză înaintează Institutului de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București spre omologare, metoda de analiză care va cuprinde pe lângă descrierea completă a metodei și datele privind validarea acesteia (limita de detecție a metodei, procentul de recuperare, liniaritatea, repetabilitatea și reproductibilitatea);

— întocmesc și transmit periodic Institutului de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București situațiile privind decelarea substanțelor și reziduurilor acestora la animale și produse;

— colaborează cu direcțiile sanitare veterinare din județele arundate în activitatea de decelare a substanțelor și reziduurilor;

— execută orice alte activități în aplicarea prezentei norme sanitare veterinare.

3.3. Direcțiile sanitare veterinare județene care nu dispun de secții sanitare veterinare zonale pentru controlul reziduurilor au următoarele competențe:

- repartizează pe obiective numărul de probe din planul cifric al județului;
- urmăresc și asigură recoltarea și trimiterea probelor către laboratoarele autorizate;
- efectuează anchete la obiectivele la care s-au constatat probe pozitive și informează autoritatea veterinară competentă și Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară București asupra constatărilor și măsurilor dispuse;
- execută orice alte activități în aplicarea prezentei norme sanitare veterinare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro